

Arrest

**nr. 341 953 van 26 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 12 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 december 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. MAES TORRES LOREDO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat E. MASSIN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 1 maart 2021 voor de eerste maal een verzoek om internationale bescherming in. Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze weigeringsbeslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 28 maart 2024 bevestigd bij arrest nr. 303 984.

1.2. Op 10 juni 2024 dient verzoeker een tweede beschermingsverzoek in. De commissaris-generaal verklaart dit huidige volgend verzoek op 2 juni 2022 niet-ontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beweert over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Akyim etnie. U komt in België toe op 28 februari 2021 en dient op 1 maart 2021 een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ). Een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming wordt door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (verder CGVS) genomen op 24 mei 2023. U dient op 29 juni 2023 tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 28 maart 2024 verwerpt de RvV uw beroep in haar arrest (arrestnr. 303.984).

U keert niet terug naar uw land van herkomst.

Op 10 juni 2024 dient u een tweede verzoek om internationale bescherming in. Voor de DVZ verklaart u (dd. 15/07/2024) dat uw problematiek in Ghana nog steeds actueel is en dat het een risico is als men geïdentificeerd wordt als homoseksueel.

In het kader van uw huidige verzoek legt u een “criminal check”, een politierapport en medische certificaten aangaande het overlijden van uw beide ouders neer.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vorige verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, nl. dat het een risico is als men in Ghana als homoseksueel geïdentificeerd wordt, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid. U diende beroep in tegen deze beslissing, maar de RvV verwierp uw beroep. Er resten u geen beroepsmogelijkheden meer. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongelooftwaardigheid.

In het kader van de huidige procedure legt u een “criminal check” neer. Hieruit blijkt dat u – hoewel met een verkeerd gespelde familienaam – niet in de Ghanese strafregisters voorkomt. Dit document werpt geen ander licht op de vaststellingen in het kader van uw eerste verzoek.

Het door u neergelegde politierapport stelt dat u en [K.K.] op 5 juni 2016 beschuldigd werden homoseksueel te zijn en aangevallen werden door enkele jongeren, en dat hoewel u wist te ontkomen, [K.] overleed aan zijn verwondingen. Dit rapport gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen uwentwege. Bovendien bevat dit rapport meerdere fouten tegen de Engelse taal en is het eenvoudig zelf op te stellen. Dit rapport werpt dan ook geen ander licht op de eerder gedane vaststellingen.

U legt tevens medische certificaten aangaande het overlijden van uw beide ouders neer. Deze documenten hebben geen betrekking op uw vrees bij terugkeer naar Ghana en werpen geen ander licht op de eerder gedane vaststellingen.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-...ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet

(....)."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), en van het proportionaliteitsbeginsel. Verzoeker haalt tevens een manifeste appreciatiefout aan.

Verzoeker gaat niet akkoord met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Hij verwijst naar het door hem bijgebrachte politierapport en volhardt erin dat het om een echt document gaat. Hij stelt hierbij dat hij niet verantwoordelijk kan worden gehouden voor de door de commissaris-generaal vaststelde anomalieën die erin voorkomen.

Wat betreft de overlijdensaktes van zijn ouders, geeft verzoeker aan dat hij hiermee wil aantonen dat hun overlijden hem in een situatie van extreme onzekerheid heeft gebracht en hij hierdoor gedwongen was zich aan zijn relatie met K. vast te houden.

Verder haalt hij de algemene situatie voor homoseksuelen in Ghana aan en verwijst hij via consulteerbare weblinks naar publicaties en nieuwsartikelen.

Verzoeker voegt verder geen stukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Aanvullende nota's

3.1. Verzoeker maakt op 22 februari 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota over en voegt daarbij kopieën van de overlijdensaktes van zijn ouders die hij eerder reeds op het CGVS heeft neergelegd.

3.2. Als antwoord op de beschikking van de Raad van 8 oktober 2025 waarbij de verwerende partij wordt gevraagd om de administratieve dossiers voor te leggen inzake de vorige verzoeken om internationale bescherming, legt verzoeker op 9 oktober 2025 documenten neer betreffende zijn eerste beschermings-verzoek.

3.3. Ter zitting legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin via consulteerbare weblinks wordt verwezen naar algemene informatie omtrent de situatie voor LGBTQ in Ghana alsook de algemene veiligheidssituatie aldaar.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting

om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat, wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aan.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4.3. De bestreden beslissing steunt op artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet, dat bepaalt als volgt:

“§ 1. Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 39/2 bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.”

4.4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Onderzoek van de nieuwe elementen

5.1. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers vluchtrelaas. Hij maakte immers niet aannemelijk te hebben samengewoond met K. in de door hem geschetste omstandigheden zodat hij evenmin aannemelijk maakte dat buurtbewoners hem ervan betichten homoseksueel te zijn.

Zijn beroep tegen deze beslissing werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 303 984 van 28 maart 2024.

In het kader van zijn huidig tweede beschermingsverzoek blijft verzoeker vasthouden aan zijn eerder aangehaalde vluchtredenen. Hij verklaart dat zijn problemen in Ghana nog steeds actueel zijn en dat het een risico is als men wordt geïdentificeerd als homoseksueel.

Ter staving hiervan legt hij een *“criminal check”* neer, een politierapport en medische certificaten aangaande het overlijden van zijn beide ouders.

De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking komt.

5.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat:

(i) het gegeven dat hij naar aanleiding van zijn huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, hier niets aan wijzigt en op zich niet van aard is om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid;

(ii) uit de *“criminal check”* blijkt dat hij – hoewel met een verkeerd gespelde familienaam – niet in de Ghanese strafregisters voorkomt. Dit document werpt geen ander licht op de vaststellingen gedaan in het kader van zijn eerste verzoek;

(iii) het door hem neergelegde politierapport stelt dat hij en K.K. op 5 juni 2016 ervan werden beschuldigd homoseksueel te zijn en werden aangevallen door enkele jongeren, en dat hoewel hij wist te ontkomen, K. overleed aan zijn verwondingen; dit rapport gaat echter niet gepaard met geloofwaardige verklaringen van verzoeker en bevat bovendien meerdere fouten tegen de Engelse taal en is eenvoudig zelf op te stellen: het werpt bijgevolg geen ander licht op de eerder gedane vaststellingen;

(iv) de medische certificaten aangaande het overlijden van zijn beide ouders geen betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Ghana en werpen geen ander licht op de eerder gedane vaststellingen.

De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

5.3. In het kader van zijn huidig verzoek heeft verzoeker een *“criminal check”*, een politierapport en medische certificaten aangaande het overlijden van zijn beide ouders voorgelegd.

De Raad merkt op dat de beoordeling van de bewijswaarde van de voorgelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal en van de Raad behoort. De commissaris-generaal en de Raad dienen niet aan te tonen dat de voorgelegde stukken vals of niet authentiek zijn, maar het volstaat duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten.

De Raad wijst er verder op dat verzoeker heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek louter verklaringen heeft afgelegd en documenten heeft voorgelegd die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze wordt beschouwd als aangetoond, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas.

Wat betreft het bijgebrachte politierapport in het bijzonder, stelt de Raad vast dat dit document dateert van mei 2024 en aldus werd opgesteld kort voor het indienen van het huidig beschermingsverzoek op 10 juni 2024, wat overigens ook geldt voor de overige documenten die verzoeker voorlegt, en dit terwijl de in het

politierapport beschreven feiten reeds dateren van 2016, aan de basis lagen van verzoekers vertrek uit Ghana en bovendien reeds uitvoerig aan bod kwamen in het kader van zijn eerste verzoek. Verzoeker brengt hiervoor ook geen aannemelijke of overtuigende verklaring aan. Hij zou pas op aandringen van zijn advocaat opnieuw pogingen hebben ondernomen om documenten te verzamelen die zijn relaas zouden kunnen ondersteunen (*“nadat mijn advocaat me zei dat ik best documenten moest verzamelen die mijn verhaal kunnen bevestigen”*, verklaring volgend verzoek, punt 19), maar verzoeker werd reeds doorheen de procedure tijdens zijn eerste verzoek herhaaldelijk gewezen op het belang van het voorleggen van stavingstukken. Bijgevolg kan niet worden ingezien waarom verzoeker pas jaren later en slechts kort voor het indienen van zijn huidig verzoek stappen heeft ondernomen om deze feiten te laten documenteren.

De Raad merkt voorts op dat de politielogo's niet scherp zijn afgelijnd en de pixelstructuur errond duidelijk zichtbaar is. Op de tweede pagina ontbreekt in het logo ook een stuk van de bovenkant van de ster. Daarnaast is het logo op de tweede pagina groter dan het logo op de eerste pagina en staat de tekst scheef. Dit document blijkt bijgevolg gemanipuleerd te zijn en werd naderhand ook louter met balpen gehandtekend. De bewijswaarde ervan is bijgevolg bijzonder relatief. Dat verzoeker dit document overigens als origineel tracht neer te leggen, werpt andermaal een smet op zijn algehele geloofwaardigheid.

Met betrekking tot de overlijdensaktes van zijn ouders bemerkt de commissaris-generaal terdege dat deze documenten geen betrekking hebben op zijn vrees bij terugkeer naar Ghana en derhalve geen ander licht werpen op de eerder gedane vaststellingen.

In zijn verzoekschrift en aanvullende nota voert verzoeker aan dat hij met deze documenten wil aantonen dat het overlijden van zijn ouders hem in een situatie van *“extreme onzekerheid”* heeft gebracht, hetgeen hem dwong vast te houden aan zijn relatie met K. Daarbij benadrukt hij de moeilijkheden die hij heeft ondervonden als jonge man die aan zichzelf was overgelaten, evenals de uitdagingen waarmee hij reeds als kind werd geconfronteerd om alleen te overleven. De Raad stelt evenwel vast dat verzoeker zich beperkt tot algemene en summiere beweringen, zonder deze nader te concretiseren of te staven. Het loutere gegeven dat zijn ouders zijn overleden, maakt zijn voorgehouden relatie met K. niet geloofwaardig.

Bij gebrek aan specifieke, concrete elementen, alsook aan nadere duiding of uitleg, maakt verzoeker verder niet aannemelijk op welke wijze deze omstandigheden actueel in zijn hoofd bij terugkeer naar Ghana zouden kunnen leiden tot een gegronde vrees voor vervolging dan wel tot een reëel risico op ernstige schade. In de mate dat verzoeker poneert dat hij niemand meer zou hebben in Ghana na het overlijden van zijn ouders, merkt de Raad op dat dit op zich geenszins vervolging in vluchtelingen-rechtelijke zin inhoudt, maar een puur socio-economisch probleem is zonder dat in deze sprake is van enige intentionele benadeling in de zin van een bedreiging van zijn vrijheid, leven of fysieke integriteit. In casu toont verzoeker verder niet aan noch blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat er in Ghana sprake is van een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door gedragingen van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor. Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Er wordt ook niet aangetoond dat hij bij terugkeer naar Ghana door een actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften.

Voorts wijst de Raad op wat de commissaris-generaal heeft vastgesteld in de beslissing genomen in het kader van zijn eerste verzoek: *“Aangaande uw verklaring dat u in Ghana niemand heeft en dat het daardoor moeilijk zal zijn om ergens te gaan wonen of om eten te vinden (notities CGVS, p. 14), dient vooreerst opgemerkt dat op basis van uw verklaringen niet kan worden aangenomen dat u de waarheid vertelt betreffende uw werkelijke levensomstandigheden in Ghana. Bovendien is voornoemde onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Overeenkomstig artikel 48/3, § 2 van de Vreemdelingenwet moeten daden van vervolging in de zin van artikel 1, A van het Verdrag van Genève namelijk ofwel zo ernstig van aard zijn of zo vaak voorkomen dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens, met name de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15.2, van het EVRM, ofwel een samenstel zijn van verschillende maatregelen, waaronder mensenrechtenschendingen, die voldoende ernstig zijn om iemand op een soortgelijke wijze te treffen. Dat u naar een land zou moeten gaan waarvan u verklaart dat u er niemand kent, is onvoldoende ernstig om te kunnen spreken van daden van vervolging in voormelde zin. Ook in kader van de subsidiaire bescherming zijn de beweerde feiten onvoldoende ernstig om te spreken van een reëel risico op het lijden van ernstige schade.”*

De Raad sluit zich verder aan bij wat de commissaris-generaal heeft vastgesteld omtrent de *“criminal check”*: *“In het kader van de huidige procedure legt u een “criminal check” neer. Hieruit blijkt dat u – hoewel met een verkeerd gespelde familienaam – niet in de Ghanese strafregisters voorkomt. Dit document werpt geen ander licht op de vaststellingen in het kader van uw eerste verzoek.”* Verzoeker brengt geen elementen bij die hier anders over doen denken.

De Raad benadrukt dat de door verzoeker neergelegde documenten dienen deel uit te maken van een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling en moeten worden beoordeeld en gewogen binnen het geheel van alle relevante verklaringen en stukken. Gelet op de eerder gedane omstandige vaststellingen in het kader zijn eerste beschermingsverzoek dat geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde problemen, en gelet op het geheel van voorgaande bevindingen inzake de inhoud en de zeer beperkte bewijswaarde van de documenten die hij heden voorlegt in het kader van zijn tweede beschermingsverzoek, zijn deze documenten, wanneer ze worden beoordeeld en gewogen samen met het geheel van verzoekers ongeloofwaardig bevonden verklaringen, niet van die aard dat ze een ander licht kunnen werpen op de eerdere bevindingen inzake de ongeloofwaardigheid van zijn vluchtrelaas, met name dat hij niet aannemelijk maakt als homoseksueel te worden beschouwd of daarvan te worden beticht, aangezien hij er geenszins in is geslaagd te overtuigen in de door hem geschetste omstandigheden met K., een homoseksueel, te hebben samengewoond.

5.4. De algemene informatie aangaande de situatie voor homoseksuelen in Ghana waarnaar verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota neergelegd ter zitting verwijst, kan verder niet dienstig in rekening worden gebracht ter staving van zijn vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade. Vermits geen geloof kan worden gehecht aan de bewering dat verzoeker in Ghana als homoseksueel zou worden geïdentificeerd, beticht of beschouwd, kan hij deze aldus niet aan de algemene informatie verbinden en hieruit een individueel risico afleiden.

5.5. Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van voormeld artikel (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK), pt. 28).

Verzoeker stelt in zijn aanvullende nota dat de algemene veiligheidssituatie in Ghana precair blijft en verwijst in dit verband naar de onrust die gepaard ging met de presidentsverkiezingen in 2024, tribale conflicten en rekruteringen door jihadistische groeperingen. Daargelaten dat niet kan worden afgeleid dat de politieke onrust waarvan sprake in 2024 heden nog actueel is, vallen voormelde veiligheidsproblemen niet onder artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet aangezien uit de bijgebrachte landeninformatie niet blijkt dat er een reëel risico op ernstige schade omwille van een ernstige bedreiging is van het leven of de persoon van verzoeker als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

5.6. Het geheel aan documenten, landeninformatie en de verklaringen van verzoeker in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat er in casu geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van deze wet in aanmerking komt.

De commissaris-generaal heeft in de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van zijn volgend verzoek om internationale bescherming. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 1 A van het Vluchtelingenverdrag dringt zich niet meer op nu het volgende verzoek terecht niet-ontvankelijk wordt verklaard. De aangevoerde schending van voormelde artikelen is om deze reden niet dienstig. Hetzelfde geldt voor de artikelen 48/5 en 48/7 van de Vreemdelingenwet.

5.7. Wat betreft de artikelen 3 en 13 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of er in casu nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt, wat inhoudt dat artikel 3 van het EVRM wordt onderzocht in zoverre het inhoudelijk overeenstemt met voormelde wetsartikelen. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van voormelde verdragsbepaling niet aan de orde. Verder heeft verzoeker gebruik gemaakt van de mogelijkheid om deze beslissing aan te vechten bij de Raad. Artikel 13 van het EVRM is bijgevolg niet geschonden.

5.8. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord op de Dienst Vreemdelingenzaken. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid verklaringen af te leggen met betrekking tot de nieuwe elementen en kon hij nieuwe documenten neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Twi machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens

over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Uit het voorgaande blijkt evenmin een schending van de materiële motiveringsplicht of het redelijkheidsbeginsel.

5.9. Waar verzoeker de schending van het proportionaliteitsbeginsel aanvoert, merkt de Raad op dat dit beginsel in de thans gevoerde procedure niet aan de orde is. Het komt het CGVS en de Raad in casu enkel toe na te gaan of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoeker zijn voorgelegd, die de kans op internationale bescherming aanzienlijk vergoten. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze belangen jegens de belangen van de samenleving in het onthaalland, valt niet onder voormelde bevoegdheid.

5.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, bijgevolg evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Het aangevoerde middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

M. MAES TORRES LOREDO, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES TORRES LOREDO